

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Completul de 5 judecători

Dosar nr.38/1/2014

Termen: 24.02.2014

Domnule Președinte,

Subsemnatul BUCUR CONSTANTIN – prin avocat - în calitate de revizuent în dosarul nr.38/1/2014, având datele de identificare și citare consemnate în cererea introductivă,

În conformitate cu dispozițiile art.397 alin.(2) teza inițială și ale art.408¹ alin.(3) din Codul de procedură penală (1968), aplicabil speței,

Depun, cu rugămintea de a fi primite, analizate și avute în vedere la soluționarea cererii, următoarele

MOTIVE DE REVIZUIRE

În fapt:

Subsemnatul petent am lucrat într-o unitate militară a S.R.I. având gradul de căpitan, sarcinile de serviciu constând în asigurarea interceptării convorbirilor telefonice ale persoanelor înscrise în registrul ținut în acest scop. În plin proces de democratizare a societății românești și de evoluție a instituțiilor sale către parametrii statului de drept, am constatat că înregistrările se făceau abuziv, încălcându-se rigorile impuse de lege, funcționarea compartimentului prelungind stilul și carențele fostei instituții a statului totalitar (Securitatea), de care public și, după cum se vedea, ipocrit o parte dintre superiorii mei se lepădau. Dovezile și indiciile acelor încălcări constau în nerespectarea regulilor tehnico-funcționărești de aplicare a dispozițiilor legale (rubrici necompletate sau completate provizoriu cu creionul, absența autorizațiilor) cât și din eșantionul celor interceptați (jurnaliști, oameni de afaceri, oameni politici, persoane mai puțin susceptibile de spionaj sau terorism).

Domnului Președinte al Completului de 5 judecători,

Înalta Curte de Casație și Justiție

Îmi era evident că practicile descrise reprezentau grave încălcări ale drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor în cauză și am exprimat opinia mea colegilor și șefului ierarhic. Atitudinea șefului ierarhic, transmisă în numele comandamentului unității, a fost de escamotare a abuzurilor și de intimidare.

Reacția superiorilor și continuarea practicilor abuzive m-au convins că trebuie să întreprind ceva în spiritul noilor realități democratice, refuzând calea compromisului, a lașității și a tăcerii ce nu putea fi decât calea întoarcerii la practicile odioase ale instituțiilor din trecut.

Intenția de a mă adresa Comisiei parlamentare de supraveghere a S.R.I. mi-a fost descurajată chiar de unii parlamentari care mi-au fost accesibili, dar care mi-au explicat previzibila ineficacitate a unui asemenea demers. Aceleași persoane cu autoritate politică și civică mi-au indicat calea unei conferințe de presă. Pentru a nu se distruge urmele și a nu duce acțiunea mea de conștiință în ridicul, am urmat sugestia de a proteja personal 11 casete cu înregistrări.

Conferința de presă a avut loc la 13 mai 1996. La 14 mai s-a autosesizat Parchetul Militar de pe lângă Curtea Supremă de Justiție. la 20 mai s-a efectuat o minuțioasă percheziție la domiciliul meu și mi s-a luat o declarație, la 27 mai 1996 am fost trecut în rezervă fără nici o explicație

La 31 iulie 1996 a început urmărirea penală pentru comiterea faptelor prevăzute de **art.19** și **art.21** din Legea nr.51/1991 iar la 5 august s-a făcut extinderea învinuirii și pentru infracțiunea de furt (a casetelor !) prevăzută de **art. 208** comb. cu **art.224** din Codul penal.

Cazul a fost sesizat Tribunalului Militar Teritorial București (Rechizitoriul din 24.10.1996) care l-a soluționat prin Sentința penală nr.177 din 20.10.1998, pronunțând condamnare de 3 luni pentru furt (pedeapsă grațiată integral) și 2 pedepse de câte 2 ani pentru infracțiunile prevăzute în **art.19 alin.(1)** respectiv în **art.21 alin.(2)** din Legea nr.51/1991; s-a dispus contopirea pedepselor și suspendarea condiționată a executării pedepsei de 2 ani rezultate din contopire, dispunându-se un termen de încercare de 4 ani.

Apelul declarat de inculpat a fost respins prin Decizia penală nr.54.14.06.1999 a Curții Militare de Ape, decizia fiind atacată cu recurs.

Recursul a fost respins ca nefondat prin Decizia Curții Supreme de Justiție. Secția penală, nr.2377 din 13.05.2002.

Subsemnatul m-am adresat Curții Europene a Drepturilor Omului împreună cu 2 dintre persoanele ale căror convorbiri telefonice fuseseră interceptate și înregistrate în mod abuziv (TOMA MIRCEA și TOMA SORANA) petiția noastră comună fiind înregistrată sub nr 40238/02

C.E.D.O. a soluționat cererea comună prin Hotărârea din 8 ianuarie 2013 declarând în unanimitate (în ceea ce mă privește) că au fost încălcate **art.10** și **art.6** (teza procesului echitabil) din Convenție, statul pârât urmând să-mi plătească 20.000 euro pentru prejudiciul moral suferit.

Publicarea Hotărârii

Hotărârea C.E.D.O. a fost publicată în Monitorul Oficial partea I-a nr.350/13.06.2013.

Remanența consecințelor

Legea prevede (**art.408¹ alin.(1)** Cod proc.pen. 1968) că hotărârile definitive în legătură cu care C.E.D.O. a constatat încălcări ale drepturilor și libertăților fundamentale ocrotite prin Convenție pot fi supuse revizuirii dacă se constată că urmările grave ale acelei sau acelor încălcări continuă să se producă și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii pronunțate.

Petentul a fost trecut în rezervă, fără cercetare administrativă și fără explicații, simultan și în mod evident ca efect al cercetărilor penale începute. Acest lucru nu s-a putut dovedi pentru că instituția implicată a păstrat clasificate înscrisurile legate de motivul trecerii în rezervă. Însăși Curtea Europeană s-a aflat în postura probabil fără precedent de a se vedea refuzată de Guvernul României pentru solicitarea de a i se trimite copii de pe acte și a remarcat incidența **art.38** din Convenție.

Situația se repetă până azi, așa cum rezultă și din răspunsul S.R.I. Sectorul relații cu cetățenii nr.60538/14.10.2013 și Adeverința U.M. 0404 nr.1530405/04.10.2013 pe care le anexez în copie.

Pe de altă parte, prin ampla Hotărâre C.E.D.O.dată în cauza BUCUR și TOMA (contra României), s-au dezlegat probleme de drept care constituie împrejurări absolut noi, schimbând major practica legislativă și jurisprudențială și punând în contradicție reglementările interne cu cele internaționale obligatorii pentru România, în cel puțin următoarele privințe:

- secretul de stat poate fi divulgat în măsura în care devine o scuză pentru încălcări nejustificate legal ale drepturilor și libertăților fundamentale;
- accesul la secretul de stat nu absolvă de exercitarea datoriei civice;
- exercitarea rezonabilă a dreptului la liberă exprimare, mai ales când există un interes major și când scopul este salvarea valorilor societății democratice se poate face inclusiv prin conferință de

presă și inclusiv de către ofițeri legați prin jurământ de păstrarea secretului;

- prezervarea unor dovezi pentru a se demonstra veridicitatea aspectelor reprobabile divulgate nu trebuie reprimite pe pretexte formale (cum ar fi în speță „sustragerea” casetelor audio).

Aceste aspecte puteau fi înțelese și de instanțele naționale dacă procesul s-ar fi desfășurat în mod echitabil, ceea ce Curtea Europeană constată că nu s-a întâmplat în cazul BUCUR. Iar consecință gravă a blocării activității profesionale a căpitanului Bucur, prin trecerea sa în rezervă a continuat și continuă. În plus, petentul are în continuare statutul dezonorant datorită dezaprobării oficiale a demersului său corect și justificat din punct de vedere civic, dezaprobare menținută câtă vreme hotărârea de condamnare subsistă, - ceeace reprezintă de asemenea o consecință gravă în înțelesul **art.408 alin.(1) teza finală** Cod proc.pen. (1968).

Calitatea petentului

Potentul este îndreptățit să solicite revizuirea în baza prevederilor **art.396 alin.(1) lit.a** Cod proc.pen. (1968)

Probe:

- Sentința nr.177/20.10.1998 a Tribunalului Militar Teritorial București (dosar nr.591/1996);
- Decizia nr.54/14.06.1999 a Curții Militare de Apel;
- Decizia nr.2377/13.05.2002 a Curții Supreme de Justiție – Secția penală (dosar nr.3262/1999);
- Monitorul Oficial nr.350/13.06.2013 (Partea I-a);
- Adresa S.R.I. sectorul relații cu cetățenii nr.6053/04.10.2013;
- Adeverința S.R.I. /U.M. 0404 nr.1530405/04.10.2013.

În drept:

Art.408¹ din Codul de procedură penală (1968);

~~În temeiul dispozițiilor **art.402** din Codul de proc.pen. (1968) vă rog să binevoiti a admite în principiu cererea de revizuire, dispunând rejudecarea cauzei.~~

Cu respect,

Pentru revizuentul

BUCUR CONSTANTIN